

Jeg vil i forbindelse med debatten gerne takke Socialdemokraterne og De Radikale for en meget positiv opbakning til forslaget. Jeg synes, det er rigtig godt, at vi har nogle partier, som tidligere har været i regering – en regering, der jo var støttet af Enhedslisten – og som har en helt anden offensiv og meget mere aktivistisk holdning til, hvordan man griber de her ting an, end den nuværende regering støttet af Dansk Folkeparti har.

Jeg er også glad for opbakningen fra SF, selv om jeg dog undrer mig en lille smule over, at hr. Steen Gade var en lille smule mere lunken end De Radikale og Socialdemokraterne. Det forekommer mig egentlig lidt mærkeligt. Jeg synes faktisk, at SF burde have bakket det her forslag op principielt, netop fordi det handler om at indføre de her skrappe regler for de meget hormonforstyrrende stoffer, samtidig med at det bygger på princippet om høje internationale minimumsstandarder, hvor de enkelte lande har retten til at gå videre. Det burde da være SF-politik. Men jeg forstod dog indlægget fra hr. Steen Gade som et positivt indlæg, og jeg er da sikker på, at vi må kunne finde ud af et eller andet, så vi også kan få SF med på vognen.

I forhold til Dansk Folkepartis udmelding må man sige, at det jo er en virkelig mærkværdig holdning. Et parti, som påstår at være kritisk over for EU, har lagt sig fuldstændig i hængekøjen og overladt alt til EU. Vi kan ikke foretage os noget, uden at EU gør noget – det var det, som hr. Jørn Dohrmann sagde her fra Folketingets tælerstol.

Så kan man jo tænke: Det var da lidt mærkeligt, for Dansk Folkeparti er ellers enormt kritisk over for EU og lægger ellers enorm vægt på det nationale. Det har man jo en tendens til i Dansk Folkeparti. Her har vi så et forslag, som ikke bare bygger på, at der skal laves høje internationale minimumsstandarder, men som også bygger på, at vi skal kunne bruge de værktøjer, som eksisterer i den politiske værktøjskasse, for også at fremme kampen mod de her meget hormonforstyrrende og kræftfremkaldende kemikalier i Danmark.

Jeg må sige, at jeg synes, det virker fuldstændig absurd, at Dansk Folkeparti i det her meget vigtige spørgsmål på et så vigtigt område med så kræftfremkaldende og hormonforstyrrende og giftige kemikalier bare siger: Jamen EU har nogle regler på området, og dem holder vi os til, og dem har vi i øvrigt ikke tænkt at udfordre. Det synes jeg er en helt utrolig slap holdning.

Men jeg vil sige tak for den positive opbakning fra de partier, som har bakket det her forslag op i dag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak. Der er lige nogle spørgsmål, og hr. Steen Gade starter.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Tak for de venlige bemærkninger fra hr. Rune Lund.

Først vil jeg sige, at alt det, hr. Rune Lund sagde i sin afslutning om indholdet i forslaget her, støtter SF fuldkommen. Vi ønsker en helt anderledes aktiv holdning. Vi ønsker, at Danmark tør vove noget mere på det her område. Så den del af opsummeringen er jeg enig i.

Men der, hvor jeg havde nogle ret stærke betænkeligheder, var meldingen om, at alle lande under alle omstændigheder i forbindelse med alle mulige forslag skulle kunne tillade sig at lave noget andet end EU. Altså, vi er jo sådan set interesseret i, at nogle af de ting, som sælges, ikke bliver standset af nogle vilkårlige regler i andre lande. Vi har jo set det tidligere, hvor man kunne finde på at lave de særeste regler, som hindrede køleskabe i at komme ind i Frankrig. Frankrig påstod, at det var bedre, men det handlede bare om at beskytte franske interesser. Det er der dybest set ingen idé i, og derfor kan man ikke sige, at national lovgivning altid skal have lov til at stå over det indre marked. Det er bare ikke sådan, det kan fungere.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg synes, at hvis man laver regler, som er skrappe miljøregler, som er bedre dyreværnsregler, som er bedre sundhedsregler, så skal det være sådan, at de enkelte lande skal kunne have retten til at gå foran og indføre bedre regler end dem, der måtte gælde i EU. Det bygger jo lige præcis på princippet om, at vi kæmper for de højst mulige minimumsstandarder på internationalt plan med mulighed for at rykke videre. Og det er, fordi man, hvis man har retten til at gå foran, jo har muligheden for at være en motor i udviklingen hen imod stadig bedre regler.

Hvis vi vender tilbage til forslaget, vil jeg spørge hr. Steen Gade, hvad det så er for en pind, som SF ikke kan lide. Er det den tredje pind? Og kunne der stå kemikalieområdet i ste-